U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: A. B.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2003, č. j. OAM-12357/VL-20-P16-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2004, č. j. 46 Az 649/2003–35,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2003, č. j. OAM-12357/VL-20-P16-2001. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobce podal osobně u Krajského soudu v Praze dne 5. 4. 2004 kasační stížnost. Uvedl, že krajský soud i správní orgán posoudili uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Navrhl zrušení napadeného rozsudku, a dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobce převzal písemnost (rozsudek Krajského soudu v Praze) dne 19. 3. 2004 (pátek), jak vyplývá z dokladu o doručení.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 2. 4. 2004 (pátek). Protože kasační stížnost žalobce podal osobně u krajského soudu až dne 5. 4. 2004, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani dalšími návrhy žalobce.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu